

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 358/2026
31.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Дејана Јакшића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр. 53/25 од 15.08.2025. године и Вишег суда у Краљеву Кж1. 95/25 од 29.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Дејана Јакшића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр. 53/25 од 15.08.2025. године и Вишег суда у Краљеву Кж1. 95/25 од 29.12.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К.бр. 53/25 од 15.08.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужна да плати до 01.05.2026. године, а уколико то не учини у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затовра тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеној је изречена мера безбедности на основу члана 87. и члана 264а став 5. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1. 95/25 од 29.12.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљене АА и њеног браниоца – адвоката Дејана Јакшића и пресуда Основног суда у Рашкој К.бр. 53/25 од 15.08.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Дејан Јакшић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји „жалбу“ и преиначи пресуду Вишег суда у Краљеву тако што ће окривљену ослободити од оптужбе за извршење кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости иако не нумерише, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да у списима предмета постоји записник о претресању стана и других просторија, али да нема наредбе на основу које је исто извршено. По ставу одбране, како нема доказа у виду наредбе о претресању, сви докази проистекли из оваквог претресања су незаконити.

Изнете наводе захтева браниоца окривљене Врховни суд оцењује као неосноване, с обзиром да записник о претресању стана и других просторија ПС Рашка ПИ Копаоник бр. 910/24 од 07.12.2024. године, ни сам по себи, а ни према начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП ДП ПИ Копаоник бр. 910/24 од 07.12.2024. године произлази да је исти сачињен на основу члана 157. став 4. и члана 158. став 3. ЗКП, да је у временском периоду од 14,45 до 16,30 часова дана 07.12.2024. године извршено претресање стана и других просторија на Копаонику, улица ... и то по наредби судије за претходни поступак Основног суда у Рашкој Стојана Срећковића Кшпр 910/24 од 06.12.2024. године. Пре предузимања претресања, означена наредба је у смислу члана 156. став 1. ЗКП предата АА, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже, да је поучена да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство иста није захтевала, што је у записнику констатовано. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су према констатацији на записнику, поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица ПИ Копаоник, потписали записник, на коме нису констатоване било какве примедбе. Записник је без примедби потписала и овде окривљена АА.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је претресање стана и других просторија, у конкретном случају, у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње. Стога је, по оцени овог суда, записник о претресању стана и других просторија ПС Рашка ПИ Копаоник од 07.12.2024. године законит доказ на коме се пресуда, у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Имајући у виду да записник о претресању стана и других просторија ПС Рашка ПИ Копаоник од 07.12.2024. године не представља незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати, то ни докази проистекли из истог, ни посредни ни непосредни, не представљају незаконите доказе.

Уједно, Врховни суд указује да сама чињеница да наредба судије за претходни поступак којом је наређено претресање стана и других просторија није саставни део списка овог предмета, не утиче на законитост доказне радње претресања, посебно имајући у виду да је постојање наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Рашкој Стојана Срећковића Кппр 910/24 од 06.12.2024. године констатовано у записнику о претресању стана и других просторија и да је иста предата окривљеној АА, а што је окривљена и потврдила својим потписом на записнику о претресању стана и других просторија.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Дејана Јакшића је недозвољен.

Наиме, адвокат Дејан Јакшић у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП наводећи да се, у конкретном случају, ради о апартману који окривљена изнајмљује, те да је приликом сређивања апартмана у исти дошла полиција и наводно пронашла опојну дрогу марихуану, коју је неко оставио у апартману, а да сама окривљена није ни зависник од опојних дрога.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега је Врховни суд у наведеном делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став. 1 ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић